az-Zikr

av Sayyid Sâbiq, i översättning från engelskan av Redaktion.se.

Alla ord av pris och ära till Gud, som upphöjer Hans perfekta attribut av makt och majestät, skönhet och storslagenhet, vare sig man uttalar dem med tungan eller säger dem tyst i sitt hjärta, är *dhikr*, eller Gudsåminnelse. Koranen säger:

> Troende! Åkalla Gud – och ha Honom alltid i era tankar! Och prisa Hans namn morgon och afton! [[Koranen, Kapitel 33 al-Ahzab [De Sammansvurna] vers: 41-42]]

Om någon åminner Gud, åminner Gud den personen:

> *"Och bevara Mig i minnet, så skall Jag minnas er!"* [[Koranen, Kapitel 2 al-Bagarah [Kon] vers:152]].

I en *hadith qudsi* har profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – berättat:

> Gud säger: ”Jag är mot Min tjänare som han förväntar Mig, Jag är med honom då han åminner Mig. Om han åminner Mig i sitt hjärta, minns Jag honom för Mig Själv, och om han åminner Mig i ett sällskap, nämner Jag honom i ett sällskap bättre än hans, och om han drar sig nära Mig en handsbredd, drar Jag mig nära honom en armslängd, och om han drar sig nära Mig en armslängd drar Jag mig nära honom med en famns mått, och om han kommer gående mot mig skyndar Jag mot honom i hög fart.” [[al-Bukhari & Imam Muslim]]

Gud har skänkt en speciell distinktion över dem som åminner Honom. Profeten Muhammad må Guds frid och välsignelser vara över honom sade:

> *"De hängivna har överträffat alla."* De frågade: *"Vilka är dessa ovanliga människor (mufarridun), o Guds profet?"* Han svarade: *"De män och kvinnor som oupphörligen åminner Gud."* [[Imam Muslim]]

Dessa är de människor som verkligen lever. Abu Musa berättade:

> ”Jämförelsen mellan den som åminner sin Herre och den som inte åminner honom är som mellan en levande och en död person.” [[Återgivet av Tirmidhi, Ahmad och al-Hakim]]

Gudsåminnelsen är grunden för alla goda gärningar. Vemhelst som lyckas med det välsignas med en nära vänskap till Gud. Det är därför som profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – brukade åminnas Gud vid alla tillfällen. Då en man beklagade sig:

”*Islams lagar är för tunga för mig, så berätta för mig någonting som jag lätt kan följa,*” sade Profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – till honom, ”*Låt din tunga alltid vara upptagen med gudsåminnelse.*”

Profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – brukade ofta säga till sina följeslagare:

> ”*Skall jag berätta för er om den bästa av handligar, som är renast inför er Herre, om det som är av det högsta slaget och långt bättre för er än att spendera guld och silver, till och med bättre för er än att möta era fiender på slagfältet där ni måttar mot deras nackar och de mot era?*” Följeslagarna svarade: ”*Ja, o Guds budbärare!*” Profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – sade: ”*Gudsåminnelse.*” [[Återgivet av Tirmidhi, Ahmad och al-Hakim]]

Gudsåminnelse är också ett medel till räddning ur helveteselden. Mu’adh berättade att ”Profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – sade:

> ’Ingen annan av människans handlingar är ett effektivare medel till räddning från Guds straff än gudsåminnelsen.” [[Imam Ahmad]]

Ahmad återger att profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sade:

> Vadhelst du säger för att lovsjunga Guds ära, majestät och Enhet och alla din ord av prisning för Honom samlas runt Guds tron. Orden genljuder likt surret av bin, och kallar på uppmärksamhet för den som yttrade dem till Gud. Vill du inte ha någon där, i Guds närhet som påkallar uppmärksamhet mot dig?”

Källor:

Sabiq, As-Sayyid, *Fiqh us-sunnah vol IV: Funerals and dhikr*, Mujahideen Islamic Propagation Services, Lahore/Mjd Kabul Offset Agencies

Koranverser enligt Muhammed Knut Bernströms "*Koranens Budskap*" (proprius 1998)